

Kalajoen Tallikallion tuulivoimahankkeen maakaapelireittien pesimälinnustoselvitys 2025

Sisältö

1. Johdanto	3
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	3
3. Työstä vastaavat henkilöt	4
4. Inventointimenetelmät	5
4.1. Sovellettu kartoituslaskenta	5
4.2. Epävarmuustekijät	7
5. Lajikohtaista tarkastelua	7
6. Tulokset ja päätelmät	10
7. Kirjallisuus ja lähteet	14

Päiväys: 15.7.2025

Tarkastaja: Paavo Junttila

Projektinnumero: KAU47597

Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2025

Viittaussuositus: Ahlman, S., Ahlman, T. & Solala, S. 2025:

Kalajoen Tallikallion tuulivoimahankkeen maakaapelireittien pesimälinnustoselvitys 2025. Sitowise Oy.

1. Johdanto

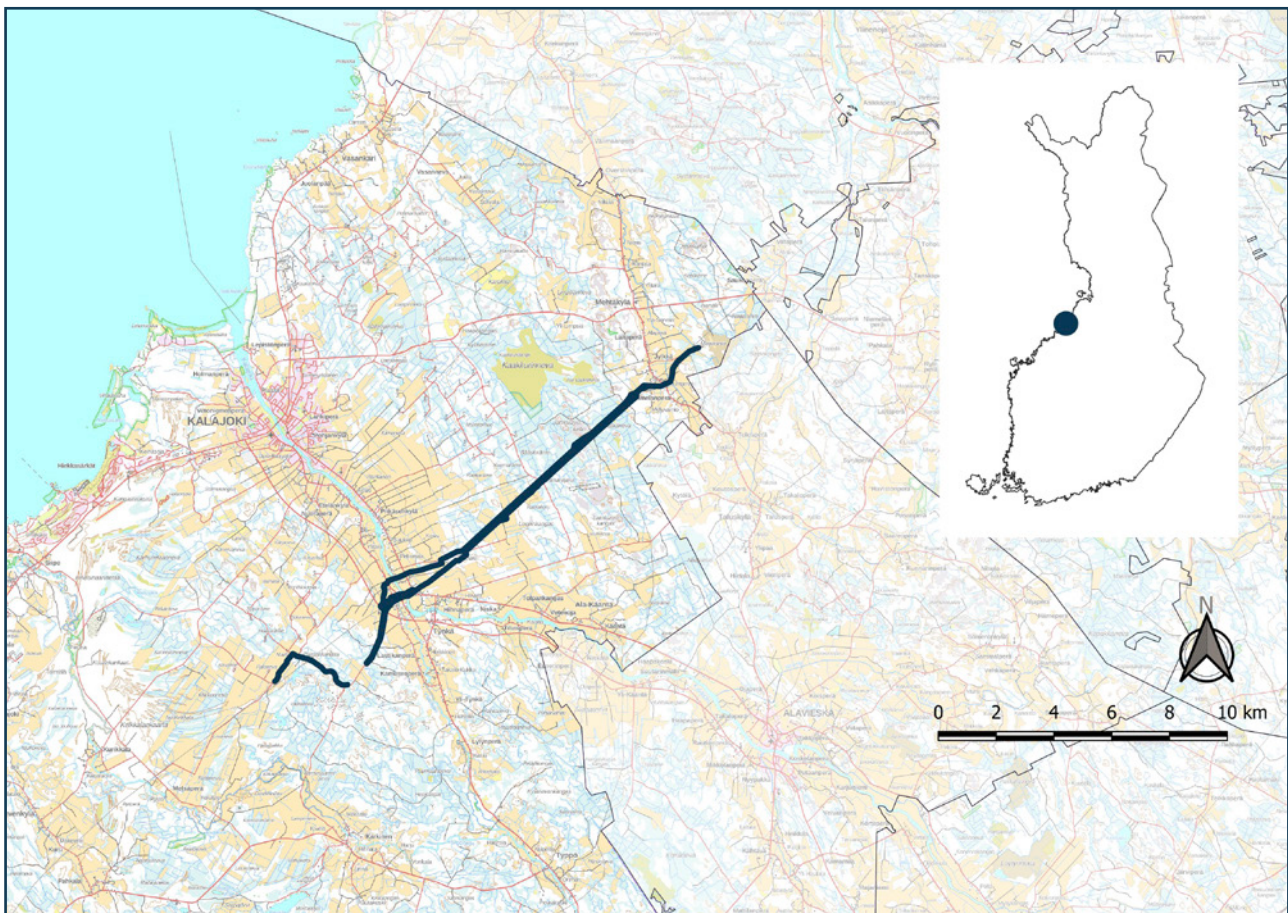
Neoen Renewables Finland Oy suunnittelee tuulivoimaloiden rakentamista Kalajoelle Tallikallion alueelle. Tuulivoimahanke koostuu tuulivoimaloista perustuksineen, niitä yhdistävistä maakaapeleista, sähköasemasta sekä tuulivoimaloita yhdistävistä huoltoteistä. Hankkeeseen kuuluvat lisäksi maakaapelireitistöt.

Tässä raportissa esitetään hankesuunnittelua varten Sitowise Oy:n tekemän pesimälinnustoksen tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida hankkeen vaikutuksia pesimälintuihin. Maakaapelireittien alueella tehtiin inventointeja yhteensä neljänä päivänä touko–kesäkuussa 2025. Raportissa esitetään käytetyt inventointimenetelmät, epävarmuustekijät, tulokset ja päätelmät.

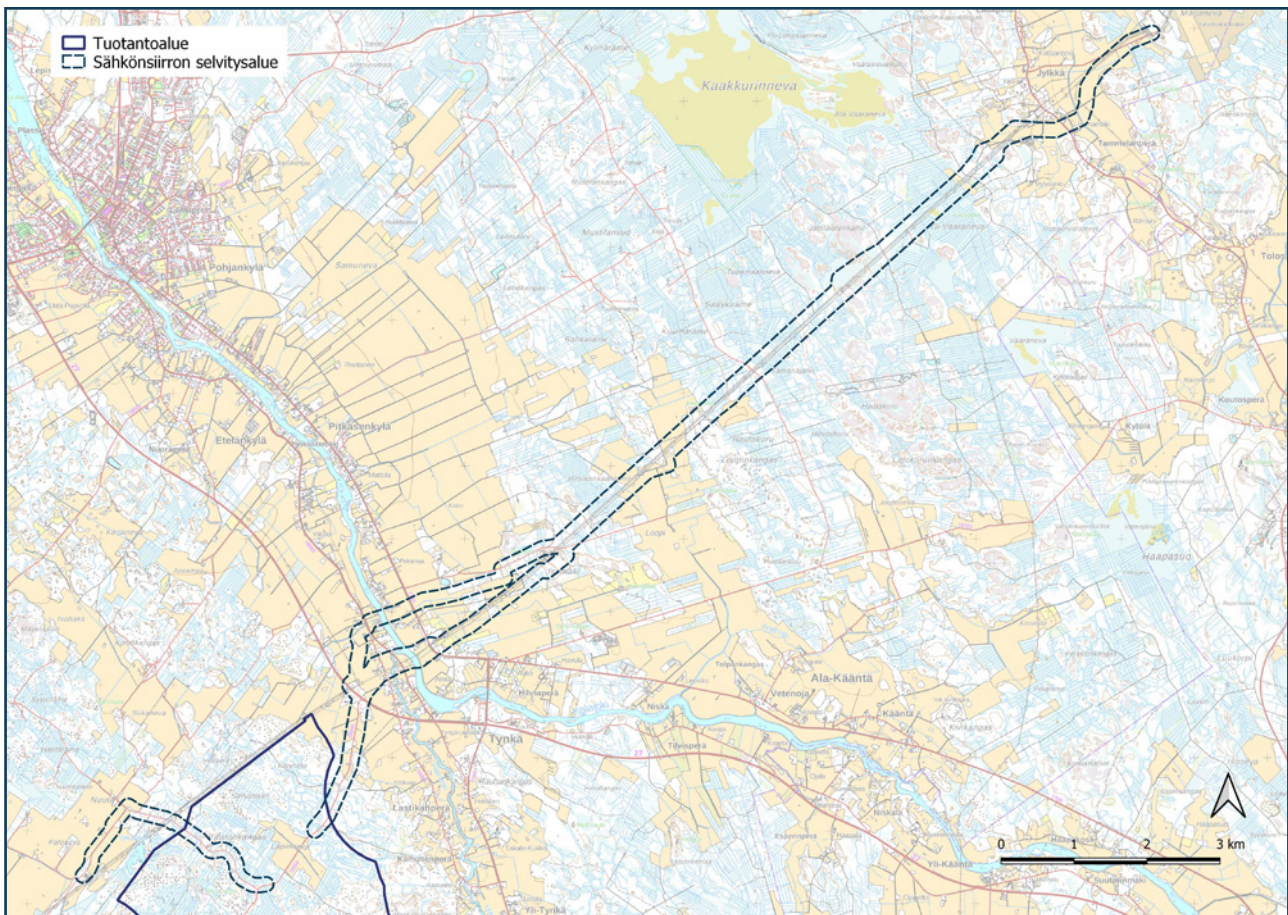
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Tallikallion tuulivoimahankkeen suunnitellut maakaapelireitit VEA, VEB (VEB1 ja VEB2) ja VEC (VEC1 ja VEC2) sijaitsevat Keski-Pohjanmaalla Kalajoen kunnan alueella (kuva 1). VEB on kuvattu yhtenä maakaapelireittinä sillä sen vaihtoehdot VEB1 ja VEB2 poikkeavat vain vähän toisistaan. VEB reitin pituus on noin 3,5 kilometriä. VEC reittivaihto on noin 17 kilometriä pitkä (kuva 2).

Myös VEA pituus on noin 3,5 kilometriä. Kyseisestä reitistä noin puolitoista kilometriä sijoittuu Tallikallion tuulivoimahankkeen tuotantoalueelle pohjois-luoteisosaan Siikajärven metsäautotien reunaan. Tuotantoalueen ulkopuolella maakaapelireitti jatkuu edelleen Siikajärven metsäauto-

Kuva 1. Maakaapelireittien selvitysalueen (siniset alueet) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.

Kuva 2. Selvitysalueen sijainti ja raja.

tien reunassa, kunnes kääntyy lounaaseen Nuuttitiele ja lopulta päättyy sen reunalla sijaitsevaan sähköasemaan.

Suunniteltujen maakaapelireittien VEB ja VEC osalta reitti alkaa Tallikallion tuotantoalueen pohjois-koillisosasta sijoittuen siellä Kärkisjoentien reunaan noin 300 metrin osuudelta. Tuotantoalueen ulkopuolella yhteinen reittiosuus jatkuu noin 1,7 kilometriä Kärkisjoentien loppuun. Reitit haarautuvat Ylivieskantien kohdalla, jolloin VEC2 jatkuu VEB kanssa olemassa olevassa johtokäytävässä 1,2 kilometriä Kalajoentien sähköasemaan mihin VEB päättyy. Tästä VEC2 jatkuu vielä noin 13 kilometriä koilliseen päättyen Jylkkään.

VEC reittien haarautumiskohdasta Ylivieskantieltä VEC1 jatkuu pohjoiseen, kääntyy sitten koilliseen ja liittyy takaisin VEC2 reittiin noin kolmen kilometrin päässä Isomäen kohdalla. Loput VEC (VEC1 ja VEC2) reitistä sijoittuvat jo olemassa olevaan johtokäytävään, joka päättyy noin 11,2 kilometrin päähän Jylkkään.

Maakaapelireittien selvitysalue sijaitsee keskiboreaalisella kasvillisuusvyöhykkeellä ja Pohjanmaan vietto- ja rahkakeitaiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Selvitysalue on topografialtaan vaihtelevaa. Alueella on kivikoiden, kallioiden, sekä peltomaisemien ja metsien vaihtelua. Viljelysmaita on etenkin alueen lounais- ja koillisosassa. Metsät ovat talouskäytössä ja suot pääosin ojitettuja,

mikä on niiden luonnontilaa heikentävä tekijä. VEC reitille sijoittuva Kalloräme on laidoiltaan kallioinen ja osittain ojittamaton suoalue. Samalle reitille sijoittuu Isomäen kohdalla kaksi kalliolampea. VEA reitin itäosassa on selvitysalueella yksi lampi. Kalajoki ja sen sivu-uoma virtaavat luoteeseen voimalinjareittien VEB ja VEC poikki ja ovat linjojen ylityskohdilta asutuksen ja peltojen reunustamia. Selvitysalueelle ei sijoitu järviä. Alueella ei myöskään ole pohjavesialueita, Natura 2000 -alueita tai muita luonnonsuojelualueita.

3. Työstä vastaavat henkilöt

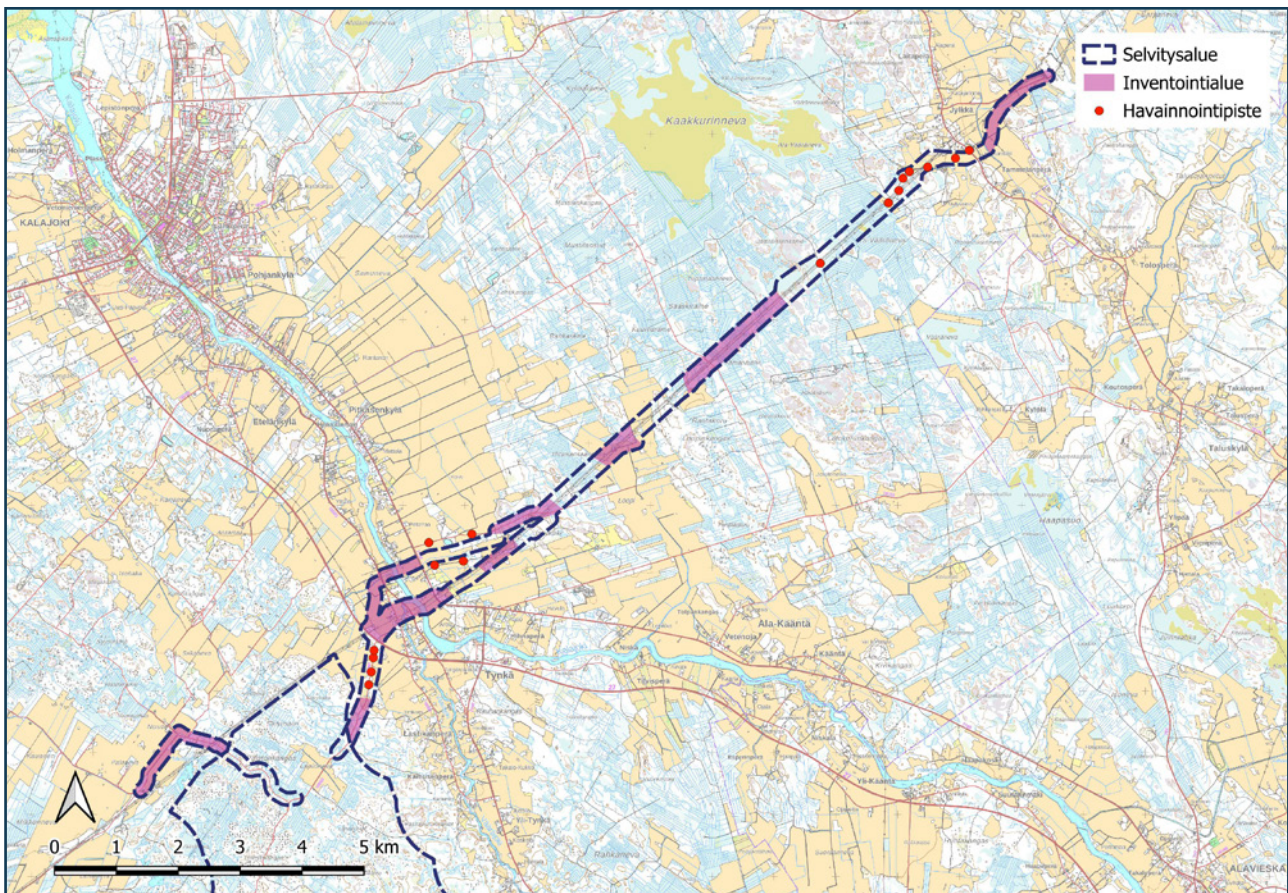
Tallikallion tuulivoimahankkeen maakaapelireittien pesimälinnustoselvityksen maastotöistä vastasi ympäristöhoitaja Toni Ahlman. Hänellä on kokemusta pesimälinnustoselvityksistä 12 vuodelta ja yli 25 vuoden mittainen aktiivinen lintuharrastusta. Raportoinnista vastasivat luontokartoittaja (EAT) ja ympäristöhoitaja Santtu Ahlman sekä luontokartoittaja (EAT) Sini Solala. Ahlmanilla on 22 vuoden kokemus ja Solalalla kolmen vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinneista.

4. Inventointimenetelmät

4.1. Sovellettu kartoituslaskenta

Maakaapelireittien selvitysalueella tehtiin yhteensä neljä sovellettua kartoituslaskentaa 7.5., 8.5., 6.6. ja 7.6.2025. Toukokuussa tehtiin ensimmäinen laskentakierros ja kesäkuussa toinen kierros. Inventoinnit ajoitettiin noin kello 3.40–12.10 väliselle ajalle. Maastotöihin käytettiin aikaa yhteensä noin 32 tuntia. Inventointialueet esitetään kuvassa 3. Niitä olivat maakaapelireittien molemmiin puolin 75 metriä leveät vyöhykkeet eli yhteensä 150 metriä leveät väylät. Tuotantoalueen sisäpuolisia alueita ei inventoitu, eikä kartta- ja ortoilmakuva-aineistojen perusteella linnustopotentiaaliltaan heikoiksi arvioituja osioita maakaapelireiteistä. Lisäksi suurin osa pelloista inventointiin havainnoida useista eri pisteistä, sillä viljelysalueilla ei ole lupa kävellä kesäkaudella. Havainnointipisteitä käytettiin myös muutamalla metsäpaikalla (kuva 3).

Sovelletussa kartoituslaskennassa painopisteenä olivat uhanalaiset, EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit sekä Suomen erityisvastuulajit. Selvityksen aikana kirjattiin kuitenkin myös sellaisten lajien reviirejä, joilla on esimerkiksi erityistä indikaattoriarvoa. Kartoituslaskennassa huomionarvoisten lajien reviirit merkittiin kartalle paikan päällä maastossa ja sijainti varmistettiin GPS-paikantimen avulla. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoitteleva koiras, nähty koiras, varoitteleva naaras, nähty naaras, varoitteleva pari ja nähty pari. Paritulkinta on tehty, mikäli edellä mainittu havainto on tehty vähintään kerran sopivassa elinympäristössä, eikä havaintoa ole tulkittu muuttohavainnoksi. Mikäli samalla paikalla on tehty kaksi tai useampia havaintoja, on ne myös tulkittu yhdeksi pariksi. Menetelmä on sovellettu kartoituslaskentaohjeista (Koskimies & Väisänen 1988) ja se vastaa tuoreimpia suosituksia (Mäkelä & Salo 2023). Erona on kuitenkin, että parimäärät on tulkittu varovaisuusperiaatteen mukaisesti yhdestä havainnosta, eikä kahdesta, sillä kyseessä on yleispiirteinen selvitys.

Kuva 3. Inventointialueet ja havainnointipisteet.

Lajit, joista kerättiin kaikki reviirihavainnot:

- ▶ Vesilinnut
- ▶ Peltokanalinnut (ei fasaani)
- ▶ Metsäkanalinnut
- ▶ Haikarat
- ▶ Päiväpetolinnut (vain löydetyt pesät)
- ▶ Rantakanat
- ▶ Kurki
- ▶ Kahlaajat (ei metsäviklo, lehtokurppa)
- ▶ Lökkilinnut
- ▶ Uuttukyyhky, turkinkyyhky, turturikyyhky
- ▶ Pöllöt
- ▶ Kehräjä
- ▶ Tervapääsky
- ▶ Kuningaskalastaja
- ▶ Tikat (ei käpytikka)
- ▶ Kiurut
- ▶ Pääskyt (vain löydetyt pesät)
- ▶ Niittykirvinen, lapinkirvinen
- ▶ Västäräkit
- ▶ Tilhi
- ▶ Koskikara
- ▶ Peukalainen
- ▶ Satakieli, sinirinta, sinipyrstö
- ▶ Leppälinnut
- ▶ Taskut
- ▶ Sepelrastas
- ▶ Sirkkalinnut
- ▶ Kultarinnat
- ▶ Kerttuset
- ▶ Kirjokerttu, pensaskerttu
- ▶ Idänuunilintu, lapinuunilintu, sirittäjä
- ▶ Pikkusieppo
- ▶ Viiksitimali
- ▶ Pyrstötiainen

- ▶ Töyhtötiainen, hömötiainen, lapintiaainen
- ▶ Pähkinänakkele
- ▶ Kukankeittäjä
- ▶ Lepinkäiset
- ▶ Närhi, pähkinähakki, kuukkeli, harakka
- ▶ Kottarainen
- ▶ Varpunen
- ▶ Järripeippo
- ▶ Viherpeippo, vuorihemppo
- ▶ Kirjosiipikäpylintu, isokäpylintu
- ▶ Punavarpunen
- ▶ Taviokurna
- ▶ Punatulkku
- ▶ Nokkavarpunen
- ▶ Sirkut (ei keltasirkku)

4.2. Epävarmuustekijät

Linnustoa inventoitiin pesimäaikana neljän päivän aikana. Alueen pinta-alaan nähden linnustose-
litystä voidaan pitää riittävän kattavana. Suurella todennäköisyydellä linnustolliset arvot on löy-
detty. Joitakin yksittäisiä huomionarvoisia lajeja on saattanut jäädä löytymättä, mutta kokonaisuu-
den kannalta se ei ole merkityksellistä. Lisäksi inventoinnit tehtiin riittävän hyvissä sääolosuhteissa
(taulukko 1).

Taulukko 1. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täysipilvinen.

Päivämäärä	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
7.5.2025	-2 °C	4 °C	3/8	4/8	2 m/s NW	5 m/s NW
8.5.2025	-1 °C	5 °C	5/8	8/8	1 m/s SW	2 m/s N
6.6.2025	10 °C	18 °C	5/8	1/8	3 m/s S	5 m/s SW
7.6.2025	11 °C	14 °C	8/8	8/8	2 m/s SE	4 m/s SE

5. Lajikohtaista tarkastelua

Tässä osiossa käsitellään maakaapelireittien selvitysalueella maastotöiden aikana havaittuja lintula-
jeja. Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunas-
sa on merkitty sinisellä hakasulkuihin lajin uhanalaisuusluokka ja suojelustatus: CR = äärimmäisen
uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut ja NT = silmälläpidettävä (Hyvärinen ym.
2019). Lisäksi RT = alueellisesti uhanalainen (BirdLife 2024), DIR = EU:n lintudirektiivin laji ja V =
Suomen kansainvälinen vastuulaji. Suomen kansainvälinen vastuulaji tarkoittaa eliölajia, jonka po-
pulaatiosta vähintään Euroopan laajuisesti merkittävä osa elää ja lisääntyy Suomessa. Suomella on
sen vuoksi erityinen vastuu kansainvälisellä tasolla lajin seurannasta, tutkimuksesta ja suojelusta.
Kustakin lajista esitetään yleispiirteisesti elinympäristöön liittyviä tietoja (Luonnontieteellinen kes-
kuseumio 2024, Luontoportti 2024, Suomen Lajitietokeskus 2024, Zetterström ym. 2023) sekä
tuorein parimääräarvio (Lehikoinen yms. 2018).

Pyy (*Tetrastes bonasia*)**[VU][DIR]**

Selvitysalueella oli yksi reviiri (kuva 4). Pyy pesii pohjoisinta Suomea lukuun ottamatta lähes koko maassa. Laji suosii pesimäalueinaan etenkin kuusikkoja ja tiheitä metsäalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 410 000–700 000 paria. Pyy on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji ja EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Kuovi (*Numenius arquata*)**[NT][V]**

Selvitysalueelle asetui pesimään yhteensä kymmenen paria (kuva 4). Kuovi pesii Suomessa lähes koko maassa eteläiseen Lappiin saakka. Runsainta pesintä on Oulun ja Pohjois-Karjalan korkeudelle asti. Laji suosii pesimäpaikkoinaan pelto- ja suoalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 80 000–91 000 paria. Kuovi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Kiuru (*Alauda arvensis*)**[NT]**

Selvitysalueella oli yhteensä kymmenen reviiriä (kuva 4). Kiuru pesii Suomessa Pohjois-Karjalan, Kainuun, Kemin ja Tornion seuduille asti. Tätä pohjoisempi kanta on harva. Laji suosii pesimäalueinaan avoimia matalan kasvillisuuden peittämiä aukeita sekä peltoalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 180 000–220 000 paria. Kiuru on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Västäräkki (*Motacilla alba*)**[NT]**

Selvitysalueella oli yhteensä 14 reviiriä (kuva 4). Västäräkki on Suomessa yleinen pesimälintu koko maassa. Laji viihtyy kaupunki- ja kulttuuriympäristössä sekä kauempana asutuksesta, aina saaristoon ja Pohjois-Suomen vesialueille saakka. Västäräkin pesäpaikkojen kirjo on laaja. Se rakentaa pesänsä usein rakennusten ja rakenteiden koloihin tai puun koloon. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 330 000–470 000 paria. Västäräkki on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Leppälintu (*Phoenicurus phoenicurus*)**[V]**

Selvitysalueella oli kaksi reviiriä (kuva 4). Leppälintu pesii Suomessa koko maassa etelärannikolta ja lounaissaaristosta pohjoisimpaan Lappiin. Pesimäpaikkoina laji suosii valoisia männiköitä, mutta myös muita kangasmaiden aukkoisia metsiä ja tunturikoivikoita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 500 000–800 000 paria. Leppälintu on Suomen erityisvastuulaji.

Pensastasku (*Saxicola rubetra*)**[VU]**

Selvitysalueella oli kolme reviiriä (kuva 4). Pensastasku pesii Suomessa lähes koko maassa, puutuen lähinnä maan pohjoisimpien osien tunturipaljakoilta. Laji suosii pesimäpaikkoinaan aukeita alueita kuten avosoita, peltoaaukeita, pensaikkoisia niittyjä ja teiden varsia. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 140 000–220 000 paria. Pensastasku on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

Hömötiainen (*Poecile montanus*)**[EN]**

Selvitysalueella oli yksi reviiri (kuva 4). Hömötiainen pesii Suomessa koko maassa aina pohjoisimpia tunturikoivikoita myöten. Pesimäpaikkoinaan laji suosii havu- ja sekametsiä, joissa on eri-ikäistä puuta ja lahoppuuta, koska laji pesii kannoissa tai lahopökölöissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 440 000–670 000 paria. Hömötiainen on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Närhi (*Garrulus glandarius*)**[NT]**

Selvitysalueella oli neljä reviiriä (kuva 4). Närhi pesii Suomessa suurimmassa osassa maata ja yhtenäisen levinneisyysalue yltää Lapin keskiosiin asti. Pesimäpaikkoinaan närhi suosii erityisesti havumetsiä ja havupuuvaltaisia sekametsiä, joissa se rakentaa pesän puuhun. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 90 000–140 000 paria. Närhi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Harakka (*Pica pica*)**[NT]**

Selvitysalueella oli yksi reviiri (kuva 4). Harakka pesii Suomessa lähes koko maassa ja on harvalukuisen Pohjois-Lapissa. Laji pesii usein ihmisen läheisyydessä, kuten taajamissa, kaupunkien puistoissa ja maaseutuympäristöissä, mutta myös nuorissa tiheissä metsiköissä. Rakentaa puuhun suuren katetun risulinnan. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 150 000–200 000 paria. Harakka on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Varpunen (*Passer domesticus*)**[EN]**

Selvitysalueella oli yksi reviiri (kuva 4). Varpunen pesii Suomessa koko maassa ihmisasutuksen läheisyydessä lukuun ottamatta pohjoisinta Lappia. Pesimäpaikkoinaan varpunen suosii rakennettua ympäristöä kaupungeissa, taajamissa ja maatiloilla muun muassa rakennusten koloissa. Erityisesti navetat ovat varpuselle suotuisia pesimäpaikkoja. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 180 000–240 000 paria. Varpunen on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Järripeippo (*Fringilla montifringilla*)**[NT]**

Selvitysalueella oli kuusi reviiriä (kuva 4). Järripeippo pesii Suomessa lähinnä maan pohjoispuolella, mutta yksittäisiä pesijöitä voidaan tavata etelämpänäkin. Laji suosii pesimäpaikkoinaan harvahkoja seka- ja havumetsiä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 1 100 000–1 500 000 paria. Järripeippo on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Viherpeippo (*Carduelis chloris*)**[EN]**

Selvitysalueella oli kolme reviiriä (kuva 4). Viherpeippo pesii Suomessa koko maassa, mutta välttelee yhtenäisempiä metsäalueita ja tunturipaljakkoita. Laji suosii pesimäpaikkoinaan metsänreunoja, hakamaita ja metsiköitä, katajikoita sekä pensaikoita puistoissa ja puutarhoissa. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 110 000–230 000 paria. Viherpeippo on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Punavarpunen (*Carpodacus erythrinus*)**[NT]**

Selvitysalueella oli neljä reviiriä (kuva 4). Punavarpunen pesii koko Suomessa aivan pohjoisinta Lappia lukuun ottamatta. Yleisenä laji pesii Etelä- ja Keski-Suomessa. Laji suosii pesimäpaikkoina lehtipensaikoita hylätyillä viljelymailla, pellon- ja tienreunoilla, ojanvarsilla, hakkuuaukeilla ja metsänreunoissa sekä nuorissa kuusitaimikoissa. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 100 000–140 000 paria. Punavarpunen on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Pajusirkku (*Emberiza schoeniclus*)**[VU]**

Selvitysalueella oli neljä reviiriä (kuva 4). Pajusirkku pesii Suomessa koko maassa runsaamman esiintymisen painottuessa pohjoisinta Suomea etelämmäs. Pesimäpaikkoina laji suosii erilaisten kosteikkojen rantapensaikkoja ja ruovikoita, kuten soiden reunojen pensaikkoisia alueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 170 000–200 000 paria. Pajusirkku on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

6. Tulokset ja päätelmät

Tallikallion tuulivoimahankkeen maakaapelireittien pesimälinnusto saatiin selvitettyä varsin kattavasti sovelletun kartoituslaskennan avulla. Reittivaihtoehtojen varrella havaittiin yhteensä 39 eri lajin reviiri (taulukko 2), joista valtaosa on hyvin tavallisia pesimälajeja. Lajistoon lukeutuu 14 huomionarvoista lajia, joista yksi on EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji, seitsemän valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa silmälläpidettäviä, kolme vaarantuneita ja kolme erittäin uhanalaisia (taulukko 3, kuvat 4–6).

Taulukko 2. Selvitysalueella pesineet lintulajit. Parimäärä esitetään lajeista, joita inventoitiin systemaattisesti.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Pyy	1	Mustarastas	-	Närhi	4
Tuulihaukka	1	Räkättirastas	-	Harakka	1
Töyhtöhyppä	6	Punakylkirastas	-	Varpunen	1
Kuovi	10	Kulorastas	-	Pikkuvarpunen	-
Lehtokurppa	-	Hernekerttu	-	Peippo	-
Sepelkyyhky	-	Tiltalti	-	Järripeippo	6
Käpytikka	-	Pajulintu	-	Viherpeippo	4
Kiuru	10	Harmaasieppo	-	Vihervarpunen	-
Metsäkirvinen	-	Kirjosieppo	-	Pikkukäpylintu	-
Västäräkki	14	Pyrstötiainen	1	Punavarpunen	4
Punarinta	-	Sinitiainen	-	Punatulkku	1
Leppälintu	2	Talitiainen	-	Keltasirkku	-
Pensastasku	3	Hömötiainen	1	Pajusirkku	1
Yhteensä 39 lajia					

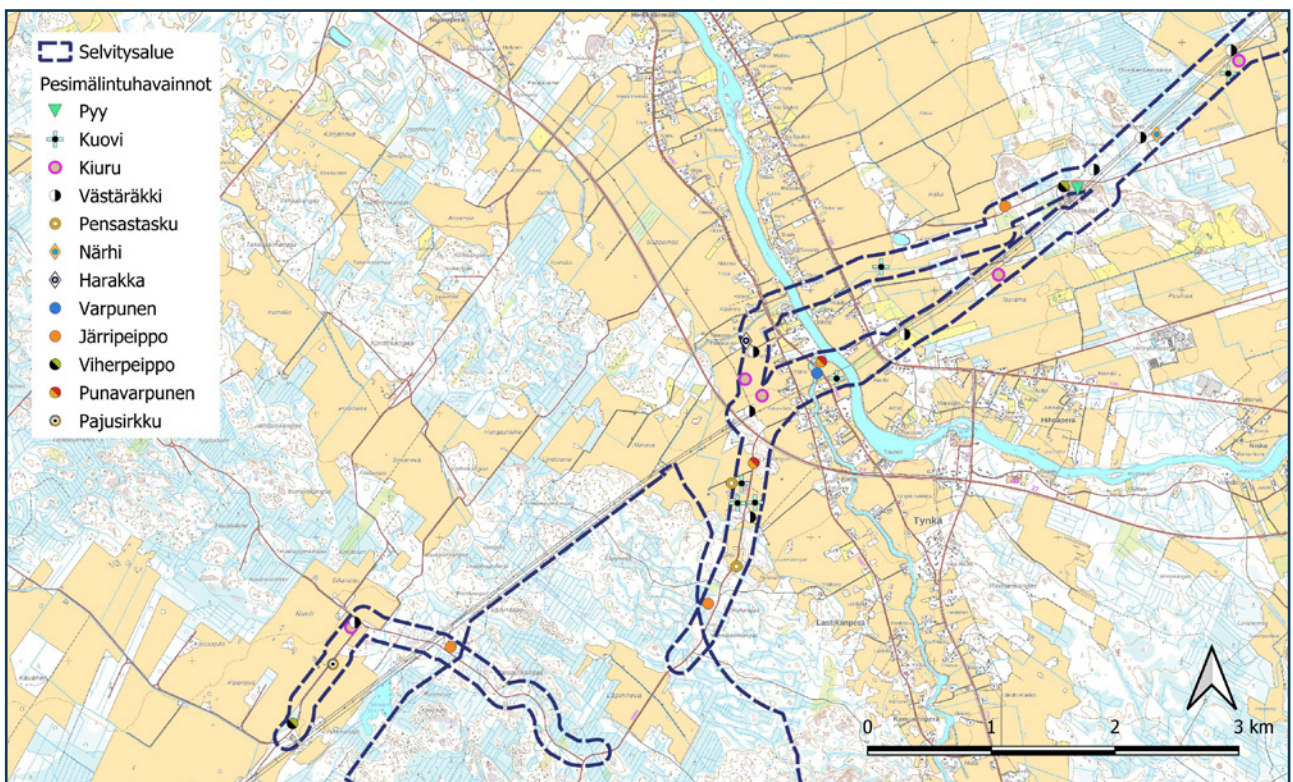
Taulukko 3. Selvitysalueella pesineiden huomionarvoisten lajien luokat ja parimäärät.
 EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä.

Laji	Tieteellinen nimi	EU:n lintu-direktiivin laji	Suomen erityisvastuulaji	Uhanalaisuusluokka	Pareja
Pyy	<i>Tetrastes bonasia</i>	x	-	VU	1
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>	-	x	NT	10
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>	-	-	NT	10
Västäräkki	<i>Motacilla alba</i>	-	-	NT	14
Leppälintu	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	-	x	-	2
Pensastasku	<i>Saxicola rubetra</i>	-	-	VU	3
Hömötiainen	<i>Poecile montanus</i>	-	-	EN	1
Närhi	<i>Garrulus glandarius</i>	-	-	NT	4
Harakka	<i>Pica pica</i>	-	-	NT	1
Varpunen	<i>Passer domesticus</i>	-	-	EN	1
Järripeippo	<i>Fringilla montifringilla</i>	-	-	NT	6
Viherpeippo	<i>Carduelis chloris</i>	-	-	EN	4
Punavarpunen	<i>Carpodacus erythrinus</i>	-	-	NT	4
Pajusirkku	<i>Emberiza schoeniclus</i>	-	-	VU	1

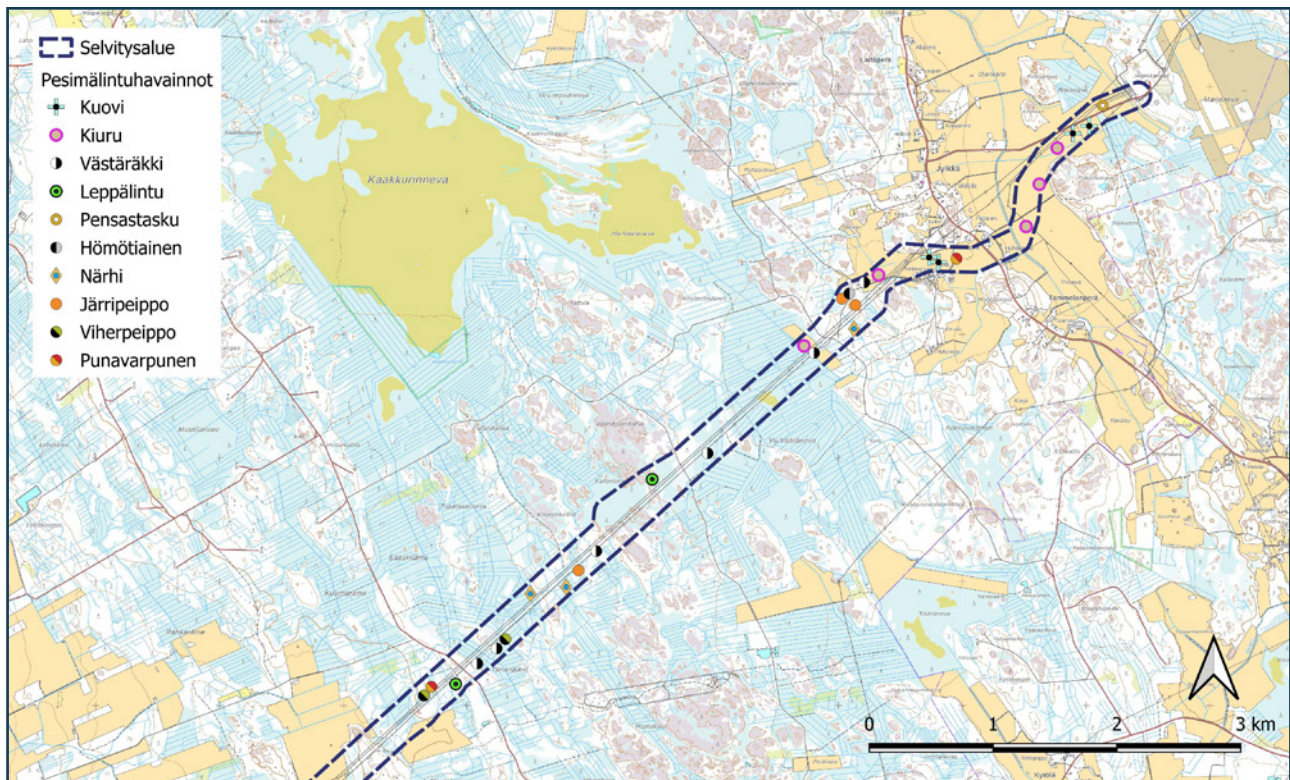
Maakaapelireittien pesivät huomionarvoiset lajit ovat tavanomaisia, eikä erityisiä reviirikeskittymiä löydetty. Huomionarvoisten lajien parimäärä oli kokonaisuutena kohtalainen, mutta reviirit olivat ns. hajallaan pitkin maakaapelireittejä. Havaintojen perusteella maakaapelireittien selvitysalueelta ei voida tulkita lainkaan linnustollisesti arvokkaita alueita, eikä erityisiä maankäyttösuosituksia voida antaa.

Kuva 4. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Kuva 5. Huomionarvoisten lintulajien reviirit selvitysalueen lounaisosassa. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Kuva 6. Huomionarvoisten lintulajien reviirit selvitysalueen koillisiosassa. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

7. Kirjallisuus ja lähteet

BirdLife Suomi ry 2024:

Suomessa alueellisesti uhanalaiset lintulajit. <www.birdlife.fi/suojelu/lajit/uhanalaisuus/alue/>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988:

Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo. Helsinki.

Lehikoinen, A., Below, A., Jukarainen, A., Laaksonen, T., Lehtiniemi, T., Mikkola-Roos, M., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen, J. & Valkama, J. 2018:

Suomen lintujen pesimäkantojen koot. Linnut vuosikirja 2018. BirdLife Suomi ry, Luonnontieteellinen keskusmuseo ja SYKE.

Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024:

Lintuatlaksen tulospalvelu – lajit. Suomen 4. lintuatlas. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.lintuatlas.fi).

Luontoportti 2024:

Linnut. Viitattu 2.–4.9.2024 (<https://luontoportti.com/c/3/linnut?sid=3>).

Mäkelä, K. & Salo, P. 2023:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.

Suomen Lajitietokeskus 2024:

Lintulajien lajikortit. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.laji.fi).

Zetterström, D., Svensson, L. & Mullarney, K. 2023:

Lintuopas. Euroopan ja Välimeren alueen linnut. Kustannusosakeyhtiö Otava.

SITOWISE